

СРЭБНЫ МЕДАЛЬ — У ГАРАЕВА!

6 верасня радыё прынесла нам радасную вестку з XVII алімпійскіх гульняў у далёкім Рыме. На стадыёне „Форо Італіко“ студэнт хімічнага факультэта нашага ўніверсітэта **УЛАДЗІМІР ГАРАЕЎ** заняў другое месца ў спаборніцтвах па трайным скачку. Ён прызямліўся ў 16 метрах 63 сантыметрах ад планкі і прапусціў уперад толькі новага рэкардсмена свету паляка Ю. Шмідта. Уладзімір узнагароджан срэбным алімпійскім медалем.

Студэнты ўніверсітэта віншуюць цябе, наш дарагі таварыш, з бліскучым поспехам!

№ 25 (416)

Пралетарый ўсіх краін, яднайцеся!

Субота

10

верасня
1960 г.

Цана 10 кап.

Орган парткома, рэктарата, мясцовага камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

СЛОВА — ПЕРШАКУРСНІКУ!

ПЕРШЫЯ ЎРАЖАННІ — ЦУДОЎНЫЯ

Дзень першага верасня гэтага года быў самым шчаслівым у маім жыцці: я ўпершыню пераступіў парог універсітэцкай аўдыторыі, сеў за стол і пачаў слухаць першую лекцыю. І неяк не верылася яшчэ, што я — студэнт універсітэта.

А ўсяго які-небудзь месяц ці паўтара назад я хадзіў яшчэ ў салдацкім страі, вывучаў баявую зброю, каб у любы час мог стаць на абарону нашай Радзімы. І крыху сумнавата становіцца, як успомню той дзень, калі перад асабістым складам часці камадзір зачытаў загад аб маім датэрміновым звальненні з радыё Савецкай Арміі ў сувязі з паступленнем на вучобу. Я стаў радасны, усхваляваны. А мае сябры ўжо віншавалі мяне, паціскалі рукі, жадалі поспехаў. І вельмі шкада было

развітвацца з імі, з кім тры гады дзяліў я ўсе радасці і нягоды салдацкага жыцця, з кім так здружыўся за службу.

І вось я займаюся ва ўніверсітэце. Першыя дні прынеслі надзвычай многа ўражанняў. Колькі тут усяго цікавага, карыснага. Мы ў захапленні ад некаторых лекцый, асабліва па гісторыі БССР. Ды і наогул жыццё студэнцкае абяцае быць вельмі цікавым і змястоўным.

Зараз перад намі адзін абавязак — добра вучыцца. На нашым аддзяленні амаль усе студэнты — людзі, прыйшоўшыя сюды з вытворчасці, з радыё Савецкай Арміі. Жадаюць вучыцца ва ўсіх вялікае, а пры жаданні можна ўсяго дабіцца.

А. МАСАРЭНКА,
студэнт філфана.

Мары збыліся

Першае знаёмства з фізікай, з фізічнымі законамі вельмі мяне зацікавіла. Ішоў час, расло жаданне ведаць гэту галіну навукі больш і глыбей.

Школьны фізічны гурток, часопісы «Юны тэхнік», «Тэхніка малодасці» і іншыя, спрэчкі з сябрамі па найбольш цікавых фізічных пытаннях канчаткова ўмацавалі ў мяне рашэнне стаць фізікам.

Закончана школа, у руках атэстат сталасці. Для раздумаў няма месца. Выбар зроблены даўно. Прыйшла пара здзейсніць сваю

мару. Здадзены дакументы. Пацягнуліся поўныя хваляванняў дні здачы ўступных экзаменаў. Хутка вытрыман апошні з іх.

Трывожнае чаканне рашэння прыёмнай камісіі, і вось тваё прозвішча ў спісу залічаных. Якая вялікая радасць ахоплівае цябе! Мары збыліся.

Спачатку неяк не верыцца, што ты — студэнт. Усё для цябе новае, цікавае.

Цяпер галоўная задача — вучыцца, вучыцца і вучыцца, каб стаць сапраўдным спецыялістам.

Б. ДЖАГАРАЎ.

Зноў за кнігу

Атрымаўшы атэстат сталасці, я вырашыла пайсці працаваць на радыёзавод. Гэта адно з буйнейшых прадпрыемстваў нашай рэспублікі.

Калектыў завода прыняў мяне ў сваю дружную сям'ю, дапамог мне хутчэй авалодаць спецыяльнасцю і стаць яго паўнапраўным членам. Прайшло нямнога часу, і я пачала зусім па-іншаму глядзець на жыццё, больш сур'ёзна адносіцца да сваіх абавязкаў, працы. Але веды, якія я атрымала ў сярэдняй школе, — гэта не мая канчатковая мэта. Хацелася больш

падрабязна вывучыць сутнасць фізічных з'яў, стаць высокакваліфікаваным спецыялістам. Таму я цвёрда рашыла прадоўжыць вучобу. Вытрымаўшы наспяхова ўступныя экзамены на фізічны факультэт, я стала студэнткай БДУ імя У. І. Леніна.

Уперадзе многа сур'ёзнай, напружанай работы, многа цяжкасцей, але спадзяюся, што мы, першакурснікі, сумесна пераадолеем іх і будзем з гонарам насіць высокае званне савецкага студэнта.

Л. КРЭМЛЯКОВА.

УЧОРА ПАЎТАРЫ ТЫСЯЧЫ СТУДЭНТАЎ НАШАГА УНІВЕРСІТЭТА ВЫЕХАЛІ У КАЛГАСЫ ДЗЯРЖЫНСКАГА РАЁНА МІНСКАЙ ВОБЛАСЦІ, КАБ ДАПАМАГЧЫ ПРАЦАЎНІКАМ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ У ІХ САМААДДАНАЙ ПРАЦЫ. БАГАТЫ ўРАДЖАЙ КУКУРУЗЫ І БУЛЬБЫ ВЫРАСЦІЛІ КАЛГАСНІКІ У ГЭТЫМ ГОДЗЕ. НАШЫ СТУДЭНТЫ ДАПАМОГУЦЬ ІМ УБРАЦЬ ГЭТЫЯ КУЛЬТУРЫ.

ЗАРАЗ МОЛАДЗЬ РЭСПУБЛІКІ РЫХТУЕЦА СУСТРЭЦЬ СВАЁ ВЯЛІКАЕ СВАТА—40-ГОДДЗЕ ЛЕНІНСКАГА КАМСАМОЛА БЕЛАРУСІ. НА ЗАВОДАХ І ФАБРЫКАХ, У КАЛГАСАХ І САЎГАСАХ НАШЫ ЮНАКІ І ДЗЯЎЧАТЫ СТАЛІ НА ПРАЦОЎНУЮ ВАХТУ У ГОНАР ЗНАМЯНАЛЬНАЙ ДАТЫ.

ТАВАРЫШЫ! СУСТРЭНЕМ СЛАЎНЫ ЮБІЛЕЙ НЕ ТОЛЬКІ ДОБРЫМІ ПОСПЕХАМІ У ВУЧОБЕ, АЛЕ І ВЫДАТНЫМІ ПАКАЗЧЫКАМІ У ПРАЦЫ!

Выстаўка жывапісу

У памяшканні філалагічнага факультэта на чацвёртым паверсе адкрылася выстаўка «Еўрапейскі жывапіс XII—XVIII стагоддзяў». Тут сабрана каля 120 рэпрадукцый карцін мастакоў краін Еўропы. Найбольш поўна прадстаўлен жывапіс эпохі Адраджэння. З цікавасцю глядзяць студэнты рэпрадукцый карцін Леанарда да Вінчы, Рафаэля, якія стварылі непаўторныя палотны. Тут і «Мадона Бенуа» Леанарда да Вінчы, «Святое сямейства» Рафаэля, «Архімед» Даменіка Фэці, «Каючаяся Магдаліна» Ціцыяна і многа іншых выдатных твораў.

Наступны аддзел прысвечан жывапісу Нідэрландаў, які развіваўся ў асноўным па двух школах — галандскай і фламандскай. І вось перад намі выдатнейшыя карціны вялікага фламандскага жывапісца Петэра Паўла Рубенса «Паляванне на ільвоў», «Персей і Андрэмеда», «Меркурый і Аргус». Акрамя Рубенса, тут можна пазнаёміцца з творчасцю цудоўнага фламандскага партрэціста Антоніса Вана Дэйка, буйнейшага прадстаўніка бытавога жанра Адрыяна Броўэра. З галандскіх мастакоў вывешаны рэпрадукцыі славутага Рэмбранта, які сваёй творчасцю ўнёс каштоўнейшы ўклад у гісторыю мастацтва. Яго карціны да гэтага часу вабяць паказам каштоўнасці і прыгажосці духоўнага свету чалавека, свайго гуманізмам.

Французскі жывапіс прадстаўлены рэпрадукцыямі з палотнаў буйнейшых мастакоў Францыі XVII—XVIII стагоддзяў Міколы Пусена, Анарэ Франганара, Гроза і іншых, у творах якіх найбольш ярка праявіліся матывы рэалістычнага адлюстравання жыцця.

М. ШЫМАНСКІ.

Універсітэт савецкага заканадаўства

У новым навучальным годзе пры юрыдычным факультэце арганізавана грамадскі ўніверсітэт савецкага заканадаўства.

Універсітэт будучы наведваць дзюжнікі горада, члены таварыскіх судаў, дэпутаты мясцовых Саветаў, народныя засядацелі. Наведвальнікі ўніверсітэта праслухаюць лекцыі па розных пытаннях савецкага заканадаўства, сустрэнуцца з вядомымі юрыстамі горада, якія раскажуць аб вопыце сваёй работы.

Заняткі ва ўніверсітэце пачнуцца ў кастрычніку. Праграма разлічана на два гады. Для чытання тэарэтычнага курса прыцягнуты лепшыя сілы выкладчыцкага складу факультэта. Рэктарам грамадскага ўніверсітэта назначан тав. Юхо.

У. ПАНЕЎ.

Для лепшай падрыхтоўкі біёлагаў

У гэтым годзе на біялагічным факультэце адкрылася новая кафедра мікрабіялогіі. Перад студэнтамі, якія спецыялізуюцца на гэтай кафедры, будучы стаяць задачы па вывучэнню глебавай і воднай мікрафлоры БССР, а таксама вывучэнню антыгеннай структуры некаторых мала даследаваных мікраарганізмаў — глебавых бактэрый і антынаміцэтаў.

Ужо зараз на гэтай кафедры 28 студэнтаў выконваюць курсавыя работы. У бягучым навучальным годзе намечана выпусціць 11 дыпломнікаў-мікрабіёлагаў. Задачыкам кафедры назначан прафесар Барыс Якаўлевіч Эльберт, заслужаны дзеяч навукі, лаўрэат Сталінскай прэміі.

Ш. МІХАЙЛАЎ.

Новыя прыборы

Да пачатку заняткаў на фізічным факультэце паступіла нямала складаных і каштоўных прыбораў. У іх ліку электраспектрографы «ДФС-12» і «ДФС-8» коштам адпаведна ў 370 і 126 тысяч рублёў. 96 тысяч рублёў пералічыў універсітэт за электрамагніт «ПС-78». Усяго да пачатку навучальнага года аддзелам капітальнага будаўніцтва ўніверсітэта набыта прыбораў і лабараторнага абсталявання на 1 мільён 800 тысяч рублёў.

А. ЗЮБА.

Набліжаўся канец навучальнага года. Студэнты здавалі апошнія экзамены, і ў секцыі турызма-альпінізма ішлі апошнія прыгатаванні да летніх паходаў.

І вось верасень. Можна тое-сёе падлічыць. Тры групы турыстаў універсітэта прайшлі маршруты другой катэгорыі цяжкасці ў гарах Каўказа. Больш 15 чалавек паехала ў альпінісцкі лагер. Турысты-веласіпедысты наведалі сталіцу Украіны. Тры групы пачынаючых падарожнікаў хадзілі ў паходы першай катэгорыі, дзве — па Беларусі, адна — па Каўказу і Крыму.

На гэтай старонцы ўдзельнікі паходаў раскажваюць аб сваіх падарожжах.

Далёка відаць Эльбрус...

пра ўсё нягоды. Каменная падлога здаецца пухавой пярынай.

Раніцой перад намі адкрылася велічная панарама заснежаных гор і двухгаловай вяршыні Эльбруса. Пад вечар пайшлі да перавала Кой-Авган-Ашу. Без прыгод не абойшлося і тут. Апісання яго ў нас не было. І вось мы убачылі замест аднаго аж тры перавалы. Усе яны аказаліся не тымі. Яшчэ адзін перавал не меў спуску. Давялося заначаваць прама на грэбні. Мы абсталявалі сапраўдны лагер і назвалі яго «Прыют БДУ». Гэтую назву выклалі камянямі на роўнай пляцоўцы.

Наступны дзень таксама прайшоў у пошуках. Толькі на трэці дзень нам удалося перабрацца праз самы «лёгкі перавал».

Далей наш шлях ляжаў праз Галоўны Каўказскі хрыбет, праз Мясціскі перавал. І зноў ледавікі, зноў снег. Ад традыцыйнага марожанага на граніцы Еўропы і Азіі адмовіліся — і без яго было даволі холадна.

У даліне адчуваецца, што Галоўны хрыбет застаўся ззаду: на схілах пышная расліннасць, а паветра незвычайна цёплае. Уздоўж горнай рэчкі Гюібры спускаемся ў горад Месціа — сталіцу Сванеціі. Пасля вышыні ў 3750 метраў дышацца лёгка. Абедаем у сталовай і здзіўляем усіх сваім апетытам.

Тут можна выкарыстаць аўта-транспорт. З жартам «Лепш дрэнна ехаць чым добра ісці» залазім ў аўтобус і праязджаем 12 кіламетраў. Высока ў гарах спыняемся на начлег. Каля каша і вечарам ля кастра разам з пастухамі спяваем беларускія і грузінскія песні. Раніцой ідзем па ледавіку. На прывалах заўсёды весела. Усе жартуюць, асабліва Леанід Сальнікаў.

Без асаблівых прыгод прайшлі перавал Твібер, выйшлі ў даліну ракі Джэйлык. Першы раз за многа дзён мы пачылі ў мяккай густой траве. Раніцой пачаўся пад'ём на апошні перавал у нашым маршруце — Кілар. Гадзін каля двух неба зацягнула хмарами і пачаўся град. Ледзь паспелі паставіць палатку, як сыпануў дождж. Потым пачаўся снегапад. Паставілі другую палатку і заначавалі на вышыні 3800 метраў.

Раніцой убачылі, што наўкола ўсё занесена снегам. Пачалі пад'ём, і праз гадзіну былі на перавале. Непагадзь прымусліла тут жа пераначаваць. Спуск быў назаўтра вельмі забавным — воблакі краналі нас сваімі крыламі.

Закончан спуск і разам з ім паход. Закончваюцца нашы цяжкасці, але чамусьці становіцца сумна. Колькі было жартаў, смеху, розных прыгод! Нельга апісаць, якімі былі нашы першыя крокі па ледавіках, як мы скатваліся з іх, пакуль навучыліся рабіць зарубкі, як дзялілі хлеб тапорыкам, таму што яго ўжо не браў ніякі нож.

Паход зблізіў нас, усе засталіся вельмі задаволены праведзеным летам.

А. ІВАНОВ.

Праз восем перавалаў

Наша група пачала паход вельмі рана. 5 ліпеня мы ўжо былі ў цэнтры турызма Заходняга Каўказа — у Тэбердзе. У групе — 14 чалавек, амаль усе ўпершыню ў гарах. Маршрут наш ляжыць амаль увесь час на захад праз 8 перавалаў. Закончыў паход мы павінны на паўднёвым баку хрыбта, ля вядомага ўсім возера Рыца. Правёўшы тры дні ў Тэбердзе, паспытаўшы нарзану, закончыўшы ўсе фармальнасці па правядзенню маршрута, мы выходзім да першага перавала. Першы круты пад'ём да Бадуцкіх азёр даўся амаль усім вельмі цяжка. Але прыгажосць азёр была добрай ўзнагародай за стому. Прайшоўшы другі перавал, адзначылі на камях сярод снежніка дзень нараджэння адной з удзельніц паходу. Запаслівы загадчык гаспадарчай часткай В. Снапко спецыяльна прыпас дзве велізарныя банкі яблычнага канціфюру. Перапраўляліся праз горны шырокі Аксаут — на гэта затрацілі амаль два дні.

Ідзем на перавал Халега. Надвор'е выдатнае. Пачынаем спуск і раптам — праліўны дождж. Так-сяк спусціліся ў балочыстую даліну ракі Марух. Няхай даруюць

нам строгія і няўмольныя камітэты, але ўсе вымаклі так, што прыйшлося сагравацца... спіртам. А яшчэ праз дзень — Архыз. «Самае прыгожае месца», — аднагалосна рашылі ўсе. Тут правялі ўвесь дзень.

Зноў на захад. Горы становяцца ніжэй, снегу амаль ужо няма. Затое расліннасць нябачна буйная. Мы ўжо ў Грузіі, недалёка і Рыца.

...Фармальна паход закончыўся. Але мы былі разам яшчэ дзесяць дзён. Паглядзелі Гагру, Сухумі, паехалі ў Крым, наведвалі Ялту. Рассталіся ў Севастопалі, пабачыўшы маркі парад у Дзень Ваенна-Марскога флоту.

Цяжка ў кароткай заметцы расказаць аб усім паходзе, аб усіх прыгодах, вясёлых сітуацыях і жартах, аб усіх удзельніках групы.

М. НЕМЕНМАН,
кіраўнік групы.

20 незабыўных дзён

У жніўні наша турыцкая група, якая складалася са студэнтаў трэцяга курса зрабіла падарожжа па Чарнаморскаму пабярэжжю Каўказа і па Крыму. У паходзе мы былі больш 20 дзён, і за гэты час змаглі убачыць многа цікавага. Мы пабывалі ў многіх гарадах пабярэжжа (Сочы, Адлеры, Афоне, Сухумі), а таксама прайшлі пешшу шлях ад Чырвонай Паляны да возера Рыца працягласцю да ста кіламетраў. Самымі цікавымі былі іменна дні, праведзеныя ў гарах: горныя вяршыні пакрытыя снегам, а крыху ніжэй — альпійскія лугі з багатай расліннасцю. Будуць помніца нам,

удзельнікам паходу, шматлікія горныя рэкі на нашым шляху і сцежкі, па якіх мы праходзілі.

А хіба ж можна забыць тую памятную ноч, калі разразілася навальніца, і лівень затапіў нашу палатку; або пераход праз горныя перавалы Аіша—2 і Ахун-Дара, наведванне возера Кардывач або Варанцоўскага парка ў Алупцы!

Нялёгка ўзбірацца з цяжкім рюкзаком на первал, калі дарога ўвесь час ідзе ўгару, але затое як добра адчуваеш сябе, калі ўзыйдзеш на яго вяршыню, а ззаду застануцца цяжкія кіламетры пад'ёму.

Незабыўнае ўражанне пакінулі наведаныя намі музей М. Астроўскага, дэндраый у Сочы, Нікіцкі батанічны сад і музей А. П. Чэхава ў Ялце, панарама і дыярама абароны Севастопалю і іншыя памятныя гістарычныя месцы ў гэтым горадзе-герой.

У Крыму мы зрабілі ўзыходжанне на вяршыню Крымскіх гор — гару Ай-Петры. Вельмі былі замучаны, калі нас сустрэў на гэтай вяршыні ледзяны вецер і дождж у той час, як унізе свяціла сонейка і можна было загараць.

29 жніўня мы вярнуліся дадому.

Паход закончан і закончан, можна сказаць, паспяхова. Мы пабывалі ў многіх месцах Каўказа, якія ведалі толькі па кнігах ды расказах, пераадоўвалі горныя перавалы (ведаем цяпер цану горным дарогам і сцежкам!). Бачылі паўднёвы бераг Крыма.

Засталіся ззаду шляхі-дарогі. А цяпер з новымі сіламі зноў за вучобу!

В. НАВІЦКІ, Э. ВАЛМЯНСКІ.

Плюс 17

«Хто будзе шаснашчатым?»

Два дні мы не маглі вырашыць гэта пытанне. А шаснашчаты патрэбен абавязкова — і прадукты на яго ўжо выпісаў загадчык гаспадарчай часткай спартыўнага лагера. Доўга мы не хацелі, каб у паход пайшоў Вова Строчын — і не ведаем яго добра, ды ўжо чатыры Вовы было сярод нас. Вельмі ўжо многа! Але прыйшлося ўступіць. А цяпер трэба сказаць, што без гэтага Вовы мы проста, магчыма, памерлі б ад суму.

І ўсё ж нас было не шаснашчаты. Справа ў тым, што з двух праважаўшых нас трэцякурснікаў-матэматыкаў аднаму, Моткіну, так спадабаўся пачатак паходу, што ён не адстаў да канца яго. Другі праважаты, Змітровіч, відаць, дагэтуль шкадуе, што не пайшоў з намі. Цяжкі першы крок у турызме, але чым хутчэй яго зробіш, тым лепш!

Наш першы паход, зразумела, можа здацца бывалым турыстам не вельмі цяжкім. Але ў нас ёсць адзін важны вынік — турыстаў ва ўніверсітэце стала на семнашчаты больш.

В. НЯВЕРАВА,
Н. ТРАЦЬЯКОВА.

Матэрыялы гэтай старонкі падрыхтаваны бюро секцыі турызма-альпінізма.

Усё больш крутым робіцца пад'ём.

Вось і закончан паход. Як лёгка ісці па шасейнай дарозе!